

habenas arripiente, nave a *Nishádo* aliquo accepta, *Gangam* trajecit, ac si ille, fidei datæ servator, promissum persolveret.

53. Tum SUMITRIDES, lacrymis in fauce hærentibus, voce aliquantulum composita, regis jussum enuntiavit, nubis prodigosæ instar, lapidum pluviam demittentis.

54. Subito SÍTA, plantæ similis, terrore quasi vento concussa, ornamentis quasi floribus delapsis, concidit in terram, a qua corpus suum acceperat.

55. “ Quomodo maritus tuus, IKSHVÁKUIDARUM stirpe natus, probe “ agens, sine caussa te destituet?” Ita dubitans quasi terra illi introitum nondum præbuit.

56. Illa mente alienata dolorem haud percipiebat, sed cum animus rediisset, intus torquebatur; atque animi illius sanitas, ad quam SUMITRÆ filii laboribus reversa erat, stupore erat acerbior.

57. Non vero proba illa vituperationem enuntiabat contra maritum, qui vel sine ipsius culpa eam abegerat; sed semet ipsam potius, continuo dolori indulgentem, quasi noxiam iterum iterumque reprehendebat.

58. Regis frater minor, cum bonam consolatus esset, eique viam ad VÁLMÍKIS eremum indicasset: “ ignoscas mihi,” rogavit supplex, “ qui alii “ obedio, hanc crudelitatem, a marito tuo injunctam!”

59. SÍTA illum erigens: “ diligo te,” inquit, “ O pulcher, diu vive! quod “ ita fratri tuo majori obediens es, ut VISHNUS INDRE.

60. “ Omnibus meis socris meo nomine salutem nuntia, easque filii sui “ prolis, quam ego gesto, memores esse jube.

61. “ Atque ad regem hunc meum perfer sermonem: Quod me, coram te “ igne lustratam, propter populi rumores repudiasti, num id clara tua stirpe “ dignum est?

62. “ An suspicari licet, te, præclara mente præditum, non tua voluntate “ ita in me consuluisse? atque hic potius haud repellendus peccatorum “ meorum, in priore vita commissorum, eventus est, tonitru instar me percellens?

63. “ Olim LAKSHMIM tibi adstantem repudians, mecum in sylvam pro-